

gangsmaaden; i det hele taget forekommer det mig, at det er en Mangel — men det er maaske blot ikke blevet omtalt — at der ikke findes mindste Antydning af, at man har raadspurgt Kreditforeningerne om den nærmere Ordning.

I Forbindelse dermed vilde jeg gerne sige, at Kreditforeningerne, som jo have bevist deres Dygtighed til at bestyre disse Forhold, ganske vist ikke kunne blive delagtige i Styrelsen af denne Hypotekbank. Det er fremhævet i Bemærkningerne, at det kan ikke gaa, thi saa kan man ikke indføre Obligationerne paa det franske Marked. Det er kedeligt og uheldigt, men der er ikke noget at gøre ved det, man er nødt til at rette sig efter disse Fordringer, naar man vil benytte sig af dette Marked, men jeg skal tillade mig at fremsætte den Tanke, om det ikke var muligt under en eller anden Form, som Kontrolraad eller raadgivende paa en eller anden Maade at faa et Organ for Kreditforeningerne med, thi det vil dog være af allerhøjeste Betydning for Kreditforeningerne, hvorledes disse Obligationer fordeles imellem dem, og hvorledes man gaar frem med Salg eller Køb deraf.

Der er en Antydning i Loven, som har foruroliget mig noget, men jeg tør ikke sige om med Rette, nemlig at man skulde ogsaa købe i det aabne Marked paa Levering. Der udtales i Bemærkningerne en Frygt for, at naar Hypotekbanken vilde købe Kreditforeningsobligationer, saa fik Folk det at vide, og saa satte de Kursen op paa Børsen, og naar man saa kom og vilde købe, maatte man betale saa meget mere. Jeg forstaaer nu ikke, at der vilde være det allermindste uheldigt i det efter Lovens Øjemed, thi Lovens Øjemed er jo at højne Kursen paa Kreditforeningsobligationer. Hvis de altsaa allerede ved det blotte Rygte eller Udsigt til, at Hypotekbanken vil købe, gaa op i en saa høj Kurs, at Hypotekbanken ikke kan købe, er der opnaaet det, man vil, og det er der jo aldeles ikke noget at sige til. Men ganske bortset derfra tror jeg at finde Medhold hos enhver af de Herrer, som have en lille Smule Kendskab til Forretningsforhold paa Børsen — og det ikke blot vor Børs, men alle Børser — at der vist ikke gives noget farligere end Køb paa Levering, og det skal rigtig nok være en Mand, der er særdeles godt inde i baade vore økonomiske og personlige og andre Forhold og tillige i Udlændets Forhold, som kan slippe uskadt fra saadant Leveringskøb af Kreditforeningsobligationer, især da det ikke bliver saa

ganske kort Tid, det drejer sig om. Jeg tror derfor, det er en farlig Maade at gaa frem paa. Men dertil kommer ogsaa, at det dog bliver en ret vilkaarlig Maade at gaa frem paa. Hvem skal man der henvende sig til? Skal det være Bankiers eller Vekselmæglere? Det maa jo vel være Meningen. Men de ville jo saa blive begunstigede i allerhøjeste Grad, og jeg forudser den store Spekulation, som kommer frem og vil drage Kursen enten op eller ned, eftersom der kommer Rygter om, at nu skal man købe, og nu skal man ikke købe. Jeg fremsætter, som sagt, disse Tanker ikke just som Kritik eller som Indvendinger mod Mangler, jeg har fundet ved Lovforslaget, men fordi jeg gerne vil have Oplysning om det, og ikke finder Oplysning derom i tilstrækkelig Grad hverken i Lovforslaget eller i dets Motiver.

Jeg kan ikke slutte uden at omtale et Punkt, som ligger mig noget paa Hjerte i den Henseende. Det er det, at Titlen paa Loven ikke ganske svarer til Indholdet, og maaske svarer heller ikke Angivelsen af Øjemedet ganske til Indholdet, men jeg indrømmer, at det kun er en mindre Unøjagtighed. Der er jo nemlig Tale om, at Hypotekbanken skal købe andre Obligationer end dem, der ere sikrede ved Hypotek. Hypotek er et græsk Ord, som betyder Underpant, men man kan ikke just sige, at den er udelukkende Hypotekbank; thi den gør ogsaa andre Forretninger, den køber af Staten ogsaa Obligationer, der ikke ere sikrede ved Hypotek. Fremdeles kan man just heller ikke sige, at den første Afdeling har det Øjemed udelukkende at gavne danske Ejendomsbesiddere ved under Hensyn til Forbindelse med de udenlandske Pengemarkeder at højne Kursen paa danske Kreditforeningsobligationer. Dette er ikke ganske nøjagtigt, thi der er en Klasse Kreditforeningsobligationer, som er med, og som ikke ere grundede ved Hypotek i faste Ejendomme, og det er den kommunale Kreditforenings Obligationer; i hvert Fald den langt overvejende Del af dem er almindelige Skyldbreve, hvorefter Kommunen hefter med alt, hvad den ejer og har. Jeg billiger ganske, at man i Loven har aabnet Adgang til, at Hypotekbanken overtager adskillige af Statens Laan. Naar man kan eller tror at kunne skaffe billige Penge fra Udlandet, er der intet rimeligere, end at saa hjælper Staten først sig selv — det synes jeg, er ganske rimeligt og naturligt, og det er derfor aldeles naturligt, hvad Lovforslaget siger — men